

„Rău și ură dacă nu sunt,
nu este istorie.”

- Mihai Eminescu

NATIUNEA

continuitate pentru neam și țară

Informație, opinie și atitudine publicistică

Serie Nouă

Anul V

Numărul 240

(6717/1281)

3 - 9 februarie 2016

Un „raportor” la poarta Ierusalimului...

Cezar Adonis
Mihalache

Nu știi care e mai „ovrei”? În sensul bun, desigur! Ăla care s-a dus să ceară ori ăla care a oferit ce a vrut el să dea...

Treaba e că, din fruntea unui partid cam tăiat dimprejur, Liviu Dragnea nu putea alege decât o destinație „aleasă”. Că s-a dus acolo să ia „lumină” (electorală!) pentru el ori pentru partid, deja nu mai

lui lui kippă!

Liviu Dragnea s-a dovedit dară un fidel fiu al cuvântului de... angajament. Mai ales că de la cuvânt la „legământ”, cu șorț cu tot, nu mai e cale așa lungă. Nici măcar pentru Liviu Dragnea. Încă o vizită-două și își va bea și ceaiul cu reprezentanții B'nai B'rith! Căci, descurcăreț, președintele PSD i-a mirosit pe aleșii de la Ierusalim, încă de când era ministru al Dezvoltării (și le presta servicii mozaice la norma de

anunță „intenții”, e deja la jumătatea drumului!

Or, ne-am săturat de șefii ăștia de PSD care vor ei să facă România poartă pentru toți! Ăla pontac le promitea o poartă în UE chinezilor, ăsta le o oferă aleșilor cu kippă. Dar de o reprezentare a intereselor noastre în UE, că tot suntem acolo, cine o să se ocupe în PSD?

Și dacă tot le oferă „premierul” Liviu Dragnea tocmera Planul Național Cadastral, ce mai

Spre o nouă controversă națională?!

Daniel
Roxin

Ultimii ani au marcat o amplificare a luptei pentru adevărul istoric între susținătorii tezei romanizării geto-dacilor și a originii latine a limbii române și susținătorii unei noi viziuni asupra istoriei care spune că romanizarea nu s-a produs, că geto-dacii nu au dispărut din istorie, iar limba română nu este născută din latină, relația dintre acestea fiind aceea de limbi surori cel mult, ambele provenind dintr-o limbă mai veche, fiind dezvoltări paralele ale acesteia.

Desigur că stăpânii dogmei oficiale s-au înfierbântat și au aruncat cuvinte grele în direcția contestatarilor romanizării, declarându-i impostori, agenți străini, dacopați, dacomani și altele asemănătoare.

Faptul că românii nu au cucerit decât cel mult o treime din Dacia nord-dunăreană, că au stat foarte puțin aici, că majoritatea coloniștilor și militarilor romani nu erau latini (deci nu era cine să se ocupe de romanizare), că geto-dacii s-au războit încă 200 de ani cu românii, după războaiele dintre Traian și Decebal, nu au fost niciodată argumente suficiente de bune pentru fanaticii romanizării, care le-au pus întotdeauna la gunoi.

Peste toate, pentru a-și susține teoria mincinoasă au transformat DEX-ul într-o caricatură științifică susținând, nici mai mult nici mai puțin, că toate cuvintele din limba română sunt cuvinte de împrumut, că autohtonii români nu au reușit să conserve niciun cuvânt propriu (astăzi, chiar și puținele cuvinte despre care se spunea că sunt dacice, apar în DEX cu... etimologie necunoscută!). O astfel de nebunie nu putea fi lansată pe piață decât de părinții alogeni ai DEX-ului și nu poate fi susținută decât de orbi.

Că asta când vinde, apoi vinde... Nu se încurcă în mărunțișuri! De fapt, deja serve niciun nume propriu a cam vândut. Că l-a dat de gol chiar șeful cel mare de la Ierusalim, prin mulțumirile aduse pentru tot ce a făcut până acum pentru neamul lui kippă...

A pretinde că românii nu au fost în stare să conștientizeze că pentru costumele lor populare, pentru cele mai comune obiecte din gospodărie sau pentru cele mai banale activități sedentare frizează retardul intelectual! Iar acest lucru este demolat cu ironie în cartea Pentru cine este nocivă originea traco-dacă a limbii române? – scrisă de cercetătoarea Iulia Brânză

Mihăileanu. Cu toate acestea, apologetii romanizării nu au astfel de jene logice așa că o dau înainte cu aceleași teorii.

Ei bine, în acest context, apare în ecuație un „nou jucător” în „persoana” lingviștilor străini care, la rândul lor, cu argumente științifice, contestă teoria romanizării și a originii latine a limbilor romanice. Și dacă „științificii” noștri inutili nu au fost deloc sensibili la lucrarea monumentală a lingvistului român Mihai Vinereanu (profesor la o universitate americană) – Dicționarul etimologic al limbii române, bazat pe studii de indo-europenistică, care demonstrează că un mare număr de cuvinte din limba română au un fond traco-getic și indo-european, ei bine, venirea în România a lingvistei spaniole Carme Huertas și publicarea cărții ei NU VENIM DIN LATINĂ în țara noastră, nu o să mai poată trece neobservată.

O sursă de inspirație, de argumente și dovezi științifice, această carte va deveni cu siguranță una de referință pentru români în procesul de recuperare a adevărului istoric.

Dedicând spații consistente și limbii române în contextul analizei științifice a limbilor romanice în raport cu limba latină, autoarea ajunge la concluzii uimitoare: „Limbile romanice nu vin de nicăieri. Ele erau aici. Erau graiuri locale. (...) E clar că au o aceeași origine, o limbă mamă, care NU ESTE LATINA! Latina este o soră sau mai degrabă o verișoară a limbilor romanice...”

Se prefigurează așadar o nouă controversă națională în care adepții romanizării vor fi și mai înghesuți de argumentele și dovezile puse în joc. Noul val de lingviști occidentali, din care face parte și Carme Huertas, și-au asumat rolul curajos de a restabili adevărul istoric și de a spune lumii că limbile romanice nu vin din latină! Cu probe...

contează! Că nu o fi „ovreul” de Teleorman mai prejos! Măcar ca adaptare (financiară!), Liviu Dragnea fiind un „descurcăreț”.

Totuși, nu poți privi cu relaxare vizita lui Dragnea la Ierusalim. Plecat de la București ca simplu șef de formațiune, o formațiune tot mai expusă după circumciziția făcută de DNA, dar ajuns la Ierusalim ca... premier.

Și nu, nu a fost nici o minune la mijloc! Nici lumina sfântă nu s-a pogorât brusc asupra acestuia! Ci președintele PSD a pozat ca... premier. Și a avut numai întâlniri oficiale alese! Dacă o fi luat și acordul tehnocraților de la Palatul Victoria, să aducă „lumină” țării, iarăși nu se știe. Dar nimic nu ne mai surprinde. Vorba aceea, unul, premier tehnocrat, cu Misa, ăstălat, premier de... partid, cu B'nai B'rith și restul neamu-

retrocedării!) ca diriguitori în antecamera de investiție, pe segment politic și economic, sau măcar garanți, pentru reprezentanții numiți de „poporul ales” în România.

Și nu poți sta liniștit când prim-purtătorul de kippă, israelit, ne promite „sprijin pentru realizarea Planului Național Cadastral”. Și nici nu poți spune: „doar asta nu încăpuse pe mâna lor!” Pentru că, în clipa în care ovreul anunță că vrea să se apuce de o treabă, apoi poți fi sigur că și-a băgat deja nasul acolo! De unde și siguranța anunțului de la Ierusalim că „finalizarea acestui proiect” va putea fi calificată o „revoluție economică”!

Și chiar nu mai poți sta nepăsător când și Liviu Dragnea, ovreul mai mic, anunță că România poate „deveni o poartă a Israelului în UE”. Căci, iarăși, evreul, char și scăpătat, când

●

În toată istoria lor, românii au fost trădați, înșelați și furați!

George Petrovai

Încet-încet, în lumina logicii și a bunului simț științific, dar mai ales pe baza noilor descoperiri arheologice și a dovezilor rătăcite sau poate că intenționat dosite de răuvoitori prin cotloanele unor biblioteci, istoria se rescrie, adică își croiește drumul drept și neted al opiniilor unor specialiști de rang internațional spre cugetele și inimile însetaților de adevărul gol-goluț.

Și astfel noi, românii, aflăm cu justificată mândrie că pe meleagurile României de azi (practic pe tot teritoriul traco-dacic, întins până de parte la sudul Dunării și dincolo de Tisa) s-a constituit o civilizație atât de avansată (vezi tăblițele de la Tărtăria, cu un avans de 2000 de ani în fața celor sumeriene, precum și cuptoarele metalurgice din care se obținea fier cu puritatea foarte aproape de sută la sută, dovada fiind făcută de cuiele dacice neatacate de rugină), încât străinii entuziasmați de cele descoperite, nu pregetă să afirme ba că acest buric al Pământului (în localitatea Valea Vișeuului din nordul Maramureșului se poate vedea borna ce indică centrul continentului) se constituie în însăși axa Universului (evident, universul moral-spiritual al omenirii) și că civilizația strămoșilor noștri, unici în istorie și prin milenara lor statorni-

cie, reprezintă prima fază a faimoasei civilizații vedice, ba susțin cu tărie că celții, germanii și latinii au purces din Tracia pelasgică situată pe cursul inferior al Dunării, îndemându-ne totodată să nu dăm crezare poveștilor de adormit copiii cu romanizarea integrală înfăptuită de niște veterani-coloniști proveniți din Asia Mică, ei înșiși cunoscătorii unei latine aproximative, pe care o vorbeau doar atunci când n-aveau încotro.

Chiar așa, de ce, mă rog, ar fi inatacabilă istoria oficială (sic!) cu miracolul romanizării Daciei într-un interval de timp cu ceva peste un veac și jumătate (de la al doilea război daco-roman din 105-106 și până la retragerea aureliană la sudul Dunării din anul 271), deși românii, aidoma tuturor invadatorilor din istorie (vezi cruciații ademeniți de splendorile bizantine), erau atrași doar de comorile dacilor, în mod deosebit de minele aurifere ale acestora din Munții Apuseni, unde exista aur în stare nativă (există și astăzi în mine închise de guvernării postdecembriști pe considerentul că sunt nerentabile!).

Faptul că românii au cucerit, administrat și apărut cu cele două legiuni (la început doar legiunea XIII Gemina, mai apoi, sub presiunea barbarilor germanici, și legiunea V Macedonica) doar un sfert din Dacia acelor vremuri, mai exact teritoriul până la capitală și zona adiacentă a Munților Apuseni, este cea mai clară dovadă că

împăratului Traian îi crăpa masea după aurul dacilor, cu care, de altfel, a și salvat imperiul de la dezastru (victoria asupra dacilor a fost sărbătorită la Roma mai bine de o lună, iar sfrijita monedă de aur romană, taman cât o foiță, a câștigat semnificativ în greutate îndată după aceea), și că prin această parțială cucerire el urmărea cu prioritate un scop economic, foarte discutabilul scop strategic venind la rând de-abia pe urmă.

Mai departe. În scurtul răstimp avut la dispoziție și cu mijloacele informaționale din acele timpuri (căsătoriile daco-romane și inevitabilele contacte dictate de nevoi administrative), era cu neputință expansiunea romanismului și latinismului până în Maramureș, nordul Moldovei și mai departe, adică până la deplina romanizare a dacilor liberi de către niște neromani. Că doar britanicii au stat mult mai mult timp sub ocupația romană, dar cu toate acestea urmașii lor nu vorbesc o limbă neoromanică. Apoi, ungurii și rușii n-au încercat în decursul a sute de ani prin dislocări, deportări, coruperi și cu ajutorul tuturor mijloacelor informaționale avute la îndemână (înscrisuri, cărți, ziare, reviste) să-i maghiarizeze, respectiv să-i rusifice forțat pe românii aflați în zonele lor de interes și influență, însă rezultatele lor la acest capitol sunt departe de performanța-miracol atribuită romanilor de către istoria

recunoscută oficial? Că ci vorba mareșalului Ion Antonescu, istoria a fost întotdeauna scrisă, dacă nu direct la comanda, atunci măcar la sugestia imperativă a învingătorilor. Prin urmare, preaputernicii de ieri și de azi au tot interesul ca istoria adevărată a românilor să nu fie scrisă până la definitivă topire a granițelor și națiunilor în viitorul stat mondial, pentru că atunci nimănui n-o să-i mai pese de ea. Sau, mă rog, să fie scrisă, că doar trăim într-un conglomerat politico-economic ce face caz de li-bertate, dar să nu fie predată în școli și universități, fiindcă oficializarea ei ar tulbura și mai mult apele în deja neliniștita și pestrița Uniune Europeană.

Să spunem lucrurilor pe nume: Furtul istoriei unui popor se cheamă furtul memoriei și identității sale!... Se tot vorbește pe ici-pe colo prin anumite medii politice și diplomatice despre lipsa de loialitate a românilor față de aliați, care – chipurile – ar face casă bună cu trădarea. Păi dacă luăm la purificat contrafăcuta istorie modernă (bunăoară, Mihai Viteazul de ce a fost ucis?), vedem că românii nu doar că au fost cu regularitate înșelați și trădați de aliații lor, dar chiar au fost tâlhăriți de aceștia. Așa a fost după Războiul de Independență, când muscalii aliați mai mult cu interesele lor decât cu românii, le-au înșfăcat acestora cele trei județe din sudul Basarabiei (Is-

mail, Cahul și Bolgrad); așa a fost după primul război mondial, când – în pofida înțelegerii prealabile cu Aliații – românii nu numai că n-au primit la întregire toate teritoriile limitrofe locuite în majoritate de conaționali (ținutul actualmente unguresc ce se întinde până la Tisa și așa zisul Banat sârbesc), fapt pentru care un-gurii ar trebui să înceteze cu aberația revizuirii Tratatului de la Trianon, ci au fost și jecmâniți de către ruși, ceilalți aliați, prin neînapoierea tezaurului de circa 100 tone aur; așa a fost în timpul celui de-al doilea război mondial, când românii erau trimiși de bravi aliați nemți în gura lupului, pentru ca în retragerea pripită după dezastrul de la Stalin-grad, în întregime din vina lor, să fie primii care o șterg, nesin-chisindu-se de români și de ceilalți aliați; și așa a fost la sfârșitul celui de-al doilea război mondial, când România a fost lăsată în totalitate pe mâna rușilor, adică tradată în chip ticălos, iar aceștia au tratat-o ca pe o țară eliberată de ei (regim bolșevic, zeci de divizii în țară, despăgubiri de război), nicidecum ca pe un stat cobeligerant, care în ceea ce privește jertfele (oameni și echipament militar) se situa pe locul patru între aliați (după ruși, americani și englezi) și a cărei intrare în război alături de ei a dus la scurtarea conflagrației mondiale cu circa șase luni.

Conu Pleșu-iluzionistu' și mârtoagele de la TVR!

în presupusa zonă a „civilizației”, copiii de gradiniță, sunt scoși pe stradă la parada gay din Göteborg, Suedia), (ne)educația pentru cetățenie „democratică”.

Se pare că, administrația Iohannis-Cioloș a declanșat război total împotriva Neamului Românesc și a intereselor sale. Nu-i suficientă prădarea Țării de bogățiile materiale și transferarea lor în conturile structurilor transnaționale și ale specialiștilor în jafal internațional organizat: F.M.I., B.M. C.E. Milițienii planetari, cozile lor de topor autohtone, colaboraționistii și marionetele oportuniste au în plan să distrugă, până la dispariție, valorile spiritului românesc. O probă de necontestat a infracționismului ministerial al Guvernului Cioloș este Circulara 377/2016, emisă de ministrul Tineretului și Sportului, Elisabeta Lipă, prin care - mai mult decât probabil pentru a atrage simpatia și sprijinul formațiunii anti-constituționale etnice numită U.D.M.R. - se interzice intonarea Imnului Național la începutul manifestărilor sportive interne, justificând că acest act excede cadrul legal. Un act antinațional condamnat! Cât va mai trebui să fie rău, ca să fie bine? Veleitarii de la pupitrele de comandă se joacă de prea mult timp cu detona-

torul mămăligii!

Deși au trecut câteva zile bune de la Bobotează, prea luminatul Pleșu încă mai umblă cu agheasma și busuiocul. Nu pe la casele prostimii, că de, pe lângă faptul că s-ar compromite, ar fi și nerentabil. „Luminăția sa” s-a apucat de magie și vrea să facă minuni. Cum? Ipocrit de simplu: pe barba sa practică iluzionismul în masă, dorind să-i surclaseze pe David Copperfield, Doug Henning, Jeff McBride, Siegfried și Roy, (i-am numit pe primii, cei mai mari iluzionisti contemporani recunoscuți), adăugând și pe regretatul maestru autohton, Jozefini de la Circul de Stat din București. Dacă, totuși, analizez mai profund, Conu Pleșu-iluzionistu' și-a luat în serios rolul de magician de serviciu, pledoaria sa din (ne)adevărul.ro potrivitându-se mai degrabă cu prestația lui Harry Anderson, vedeta de televiziune, care, în emisiunile sale a creat și prezentat personajul unui om-escroc, pe care l-a spălat de păcate precum Apa Iordanului. Tot cam așa, de ziua lui Eminescu, „la TVR s-au dat în stambă niște mârtoage, niște nume răsuflete, precum Roman Patapievic, Lucian Boia, Dan Mihăilescu, asistați de un moderator modest (Cătălin Ștefănescu), saturat și plin de el, care le pune invitațiilor în-

trebarea „cheie”, ce trebuie făcut pentru a-l reda pe Eminescu circuitului public?! [...] Mihăilescu turuia, bătea câmpii, nici el nu înțelegea ce vrea să spună [...] nu avea nici o idee, dar ceilalți doi împăiați veniseră acolo de pe poziția celor care dau lecții, adică ei erau importanți, nu Eminescu [...] veniseră acolo ca vedete, se slujeau pe ei ca în Scrisoarea I: «Iar deasupra tuturor va vorbi vrun mititel,/ Nu slăvindu-te pe tine... lustruindu-se pe el »”.

În cazul de față, „Luminăția sa” Pleșu-iluzionistu' dă cu busuiocul și aghi-asma, se ține de iordane, mai ceva ca marii artiști menționați, încercând să-i transforme pe călăi în victime. Și dă-i și mi-l spală cu cel mai parșiv detergent pe antiromânul consacrat, Ho Ro Patapievic, prezentându-l miel nevinovat, având grijă să-l menajeze, sărind peste „generozitatea” cu care ipochimenul a aruncat jetul de urină deasupra românilor și i-a pricopsit cu „structura fecalei”. Pentru că, așa cum spune românul, corb la corb nu-și scoate ochii, barba serenisimului Pleșu-iluzionistu' omite să amintească de filosofica și prea bine cunoscuta meditație spurcată a caiafei, cu referire la Eminescu: „cadavrul din debaraua românilor”, busuiocind-o drept „un fals grosolan, dar un fals

«de succes». (Concluzionând suveran - n.n.) Prostia și agresivitatea au învins”. Iertare cer Celui de Sus, dar mai cadavru în devenire - eufemistic vorbind - este chiar emitentul blasfemiei, pe care Conu Pleșu-iluzionistu' vrea să-l scalde de mizerie, să-l primenească și să îl scoată basma curată, mai ceva decât un nou-născut. Conu Pleșu-iluzionistu' metamorfozează prin magia mistificării „critica în postumitate”, și falsele susțineri ale Roller-ului contemporan, Lucian Boia, ponegriitorul Istoriei Românilor. Pe Dan C. Mihăilescu, Conu Pleșu-iluzionistu' îl cocoată pe un pedestal, nu de alta, dar să se poată ușor observa diferența dintre „exersatul magistru al șarmului hermeneutic, mereu proaspăt, reactiv, hazos, hiper-sensibil” și „cadavrul din debaraua românilor”, adică nu slăvindul pe Eminescu, ci lustruindu-se pe el...

Grid Modorecea

Valori de patrimoniu național precum Mihai Eminescu, Ion Creangă, Mihail Sadoveanu, Constantin Noica, Mircea Vulcănescu, Petre Țuțea, Mircea Eliade, Emil Cioran, Ion Antonescu, Nicolae Iorga, C.Z. Codreanu, Octavian Goga, de ce nu și Nicolae Ceaușescu... și din nou, Eminescu au ajuns, în postdecembrișm, să fie interzise la cererea discreționară a Institutului Pentru Studierea Holocaustului „Elie Wiesel” (I.N.S.H.R.-E.W.), eliminate din manualele școlare, călcate în picioare și așezate pe catafalcul deznaționalizării și al globalismului agresiv al Noii Ordini Mondiale. Ministerul (ne)Educației își permite reducerea până la excludere din programele școlilor din România orele de Limba Română, Istoria Românilor, Geografie și de Limba latină. În contrapartidă, la comanda Bruxelles-ului, și cu susținerea președintelui navetist -, „tehnocrații” din „Guvernul meu”, introduc în marș forțat: (ne)educația multiculturalismului, educația (?) sexuală, (ne)educația pentru drepturile copilului (a se citi „norvegializarea” țării și instaurarea Barnevernetului în România sau „suedificarea” grădinițelor;

Alt cadavru din debara...

Grid
Modorcea

La ceas eminescian, a ieșit din bârlog și fratele triumviratului Patapleșanu (Patapievici-Pleșu-Liiceanu), adică Andrei Pleșu, pe blog-ul său, cu un articol numit „Sărbătorirea lui Eminescu”, umil și perios, uns cu alifii pentru a apăra emisiunea lui Cătălin Ștefănescu de la TVR, pentru a-l apăra, de fapt, pe fratele lui de suferință, Patapievici, cel care, ca șef al ICR, i-a dat lui Pleșu, de fapt, le-a dat lui și nevastei sale, ciolane mari de ros.

Pe dl. Pleșu nu-l deranjează faptul că despre Eminescu este invitat să vorbească un hoț, unul care a delapidat ICR de sume pe care le știe mai bine guvernul, care a făcut controlul, dar nu le-a recuperat! Nu-l deranjează că nu l-a tipărit pe Eminescu, ci pe Pleșu, și și-a tradus o carte anti-românească în 17 limbi sau a editat, tot pe banii poporului, un album reprezentând „ardei iuți în vagin” sau a scos o carte despre evul mediu românesc arătând cât de dezmațați și alterați erau domnitorii români etc. Nu-l deranjează că Patapievici este un individ profund imoral sau că Boia este un impostor și un profitor, o boia făcută peste noapte reparator al istoriei naționale!, un om fără sensibilitate artistică, incapabil să înțeleagă mitologia

națională, fără aderență la folclorul românesc, pe din afara Predaniei și a etosului românesc, deci la fel de imoral ca triumviratul incriminat.

Iată noul mit al celor numiți „intelectualii lui Bănescu”, invitații TVR, imorali până în măduva oaselor, când țara are intelectuali de soi, veritabili,

care ar fi putut vorbi mult mai original, în primul rând mai sincer, decât acești păpușari, de care s-a sărutat lumea să-i tot vadă. Patapievici a apărut pe micile ecrane mai mult decât Ceaușescu în toată cariera lui de prim secretar. Și cum ne era scârbă de el, așa ne este și de oricine apare peste poate. Saturația este un fenomen care face și desface istoria. Caragiale a fost acuzat că în prozele sale nu are peisaj destul. Iar el a răspuns că are suficient, fiindcă destul e prea mult.

Aceste apariții sunt gonflări mitocănești. E destul, domnilor, e prea

mult! Mai opriți-vă, mai lăsați-i și pe alții să vină cu un aer proaspăt, să împrășteze imaginea culturii, ne-am săturat de răsuflați care o fac pe preoții, dar predică într-un bordel! Bun, nici acest lucru nu l-a deranjat pe dl. Pleșu, nici nu se putea, fiindcă și el este un alintat la micilor ecrane –mă mir că nu a fost

noutate, fiindcă Patapievici a scris „cadavrul nostru din dulap”, nu din debara! Ca mâine o să apară că „din sertar”, „din pat”, „din pod” și alte „din”-uri. Da, dar cică nu el a spus-o, adică nu ar fi părerea lui, a lui Patapievici, ci Patapievici a spus că pentru unii, pentru alții, pentru generațiile noi, post-moderne, Eminescu este

care Bănescu, sfidând memoriul a 200 de intelectuali, i-a prelungit lui Patapievici mandatul cu încă patru ani!), îl încriminează de două ori. De o sută de ori, fiindcă eroarea a făcut înconjurul lumii! D-le Pleșu, dvs, care ați fost de două sau trei ori ministru român, căci sunteți român, faceți parte din poporul român, nu?, simțiți cumva că aveți „structura fecalei”?

Un contemporan de-al lui Eminescu, evreu, l-a numit „Sfântul Eminescu”, iar orveii noștri alterați îl taxează pe Eminescu drept antisemit. Iar un șef al ICR, care era plătit de poporul român să promoveze imaginea României în lume, îl bagă în debaraua istoriei! Și vine acum fratele lui de impostură care vrea să-l scoată pe Eminescu din debara! Poporul român un are nevoie de alde Patapleșanu să-l apere pe Eminescu, nici să-l bage în debara, nici să-l scoată. Eminescu este sfântul poporului român, un reper absolut în care crede, așa cum crede în Iisus. Un popor cu o așa de mare credință nu poate avea „structura fecalei”, d-le fost ministru al culturii, fost ministru de externe! Nu o mai faceți pe dascălii națiunii, pe ocrotitorii spiritului, când vă lipsește morala și credința. Păcătoșii trebuie mai întâi să fie capabili de un pas existențial major, să se spovedească, apoi să fie iertați!

„cadavrul nostru din dulap, de care trebuie să ne debarasăm”. Dar cine a spus asta, că „trebuie să ne debarasăm”?

Tot generația nouă, post-modernă, incapabilă să-l înțeleagă și citească pe Eminescu, așa cum îl înțelege el, Patapievici, de la Plopii fără soț în jos?! Dar expresia incriminată este formularea cui, d-le Pleșu? A generației noi sau a lui Patapievici? Felul cum a spus-o Patapievici, felul cum a lăsat lucrurile să plouă, fiindcă nu s-a decis niciodată de această enormitate, ca și de formula că „poporul român are structura fecalei” (fapt pentru

Guvernul tehnocrat, pavăza baronilor!

Bogdan
Diaconu

Încăpățănarea Guvernului Cioloș de a-i salva pe baronii locali prin păstrarea alegerilor locale într-un singur tur de scrutin reprezintă dovada țepii imense trase de acest Executiv românilor a căror încredere a subtilizat-o și desfigurată într-o totală impostură după căderea Guvernului Ponta. Care era mandatul noului Guvern, rezultat, cică, în urma protestelor de stradă?

Schimbarea din temelii a clasei politice învechite și corupte, precum și a modului de a face politică împotriva căruia s-a și ieșit în stradă.

Când colo, Guvernul lui Dacian Julien Cioloș a acționat ca un apărător al sistemului încremenit, oferind colacul suprem de salvare tuturor baronilor lo-

cali mai mari și mai mici prin păstrarea alegerilor într-un singur tur de scrutin.

În doar câteva luni de zile, tehnocrat a devenit

clan fiind doar dovadă de cabotinism.

Și atunci, de ce avem acest Guvern? Ca să continue dezastrul celor an-

rămas în picioare în țară, ca de exemplu Complexul Energetic Oltenia, care cuprinde două din cele mai mari termocentrale din Eu-

cadou de Cioloș Germaniei: 100 de milioane de euro pentru mijloace antitanc și sisteme rachete antitanc portabile.

Altfel spus, cu prețul pe Complexul Energetic Oltenia care asigură 30 la sută din necesarul energetic al României, nu acoperim nici măcar armele pe care Cioloș s-a obligat să le cumpere din Germania!

Când Guvernul Cioloș va abandona România (sper să se întâmple cât mai repede), ne va lăsa mai săraci și mai mințiți ca niciodată, dar în continuare foarte bogați în baroni, în sisteme de furt și în dezamăgiri. Vom avea în schimb sisteme antitanc din Germania! Care să ne păzească de Schengen!

sinonim cu impostura crasă, cu minciuna ridicată la rang de principiu de guvernare, pretențiile noului guvern de a reprezenta pe altcineva decât interesele politice de

terioare, doar cu eticheta de tehnocrat (adică lipsit de responsabilitate în fața alegătorilor) în loc de coloratură politică. Precum și ca să vândă ce a mai

ropa, propus spre înstrăinare la preț de transfer de fotbalist, cu 70 de milioane de euro. Să nu uităm și contractele cu încredințare directă făcute

Big Brother Julien – o ceapă degerată nemțește!

Cezar
Adonis Mihalache

Ai spune că s-a bete-git la minte... Să pui condiții fraților tăi? Dar, de fapt, ei sunt doar frații noștri, nu și ai lui, ai lui acest Julien franțuzit! Nici ai lui, și nici ai președintelui care se tot dă „neamț”. Așa că, atitudinea guvernanților și a președintelui Klaus (de la care a plecat această condiționare, prin retrimite-rea înapoi în parlament a Acordului de asistență financiară rambursabilă pentru Moldova), nu ar trebui să ne mire. Dar asta nu înseamnă că trebuie să le acceptăm atitudinile de bancheri, de grofi financiari. Un dominant Julien „alfa”, care, după ce a demarat programul tehnocratic de austerizare a vieții propriilor cetățeni, face pe fratele cel mare, ăla rău, cu frații noștri. Și dă apă la moară rusofililor din Basarabia care vor spune: „Iată cât vă iubește de fapt România!”... Și nu România clasei politico-ocâr-muitoare, ci România pe de-a întregul, reactualizând ciorba rusească a atitudinilor noastre imperialiste față de Basarabia.

Premierul afișează așadar o atitudine de funcționar bruxellez care bagă bețe în roate trendului unionist. Dar ce drept are Julien Cioloș de a decide condiționarea ajutorului finan-

ciar? A unui ajutor... ram-bursabil. Un francez-zgârârie-brânză care vine să reactualizeze vorba (ne)românească, mai mult oveiască, „frate, frate, dar brânza-i pe bani!”... Pentru că dacă la greu îi ajutam condiționat pe frații noștri, cum îi vom trata după reîntre-gire?

Dar este politica „jrotheriană” a acestui guvern anti-românesc. Anti-cvasi-românesc dacă vedem și

Moldova aidoma unui bancher internațional! Nu tre-buie să-și umfle orzul în gușa lui Julien (că „mușchi”, deh, nu pre are de unde!) pentru a se fandoni pe post de bancher. Pentru că nu suntem nici FMI, nici Banca Mondială! Nu față de frații noștri! Și nici să afișeze atitudi-ni de comisar de interogare, bancară, apoi de integrare europeană, poate, față de frații noștri.

Să ceri Chișinăului să

Să te faci, de fapt, portavocea lui big FMI, condiționând acordarea ajuto-rii rambursabil de reluarea de către Chișinău a „negocierilor” cu Fondul! Or, cum vom avea noi grijă de Basarabia dacă îi condiționăm prestația europeană de înrobirea la FMI? De presarea Chișinăului de anumi la nivelul băncii sale naționale un guvernator „astfel încât FMI să aibă cu cine negocia”.

proaste au condus la pierderea unor procese la CEDO? Când o să aplicăm și în România această respon-sabilizare?

Guvenul Cioloș va transmite dară o listă cu „măsuri prioritare”. O foaie de parcurs „pe care le consideră necesare a fi luate de Repub-lica Moldova, în vederea acordării tranșei de 60 de milioane de euro” este venită de la FMI. Iar după asumarea acestei liste de către Chișinău, Cioloș promite „sprijin pentru cetățenii Re-publicii Moldova, pe perioada iernii, în alimente și alte resurse pentru asigurarea încălzirii”. Cu stocuri de ali-mente și combustibili scoase de la rezervele noastre de stat! Pe care da, trebuie să le dăm fraților noștri! Pentru că au nevoie! Nu pentru a asigura „moneda” unui șantaj mizer-abil pentru reintrarea FMI-ului în scena moldovenească!

P.S.:

Ar fi un rost în condiționarea împrumutului în condițiile în care din băncile din Moldova a dispărut un miliard de dolari. Dar cum să condiționezi acordarea unor ajutoare în produse de strictă necesitate de angajamentul Republicii Moldova că va face reforme structurale?!

felul în care sunt tratați și românii de afară. Sfidați, și nu ignorați, la întâlnirea dias-porei desfășurată la București, când clica guvernamentală și prezidențială și-a luat tălpășița pentru a nu da ochii cu românii de afară...

România nu trebuie să se comporte față de

iasă la tablă la București cu opisul reformelor, ba, cu dovada concretă a acestor reforme (aici a pierdut și Julien logica!), pentru a dovedi că merită acești bani, este cel mai mizerabil lucru pe care putea să-l facă acest guvern. Față de frații noștri, față de noi, față de noi dimpreună în visul Unirii!

Chiar am ajuns vasalii Fon-dului?

Și cum nu le crapă obrazul guvernanților noștri să-i scoată la tablă pe basarabeni când ei au propriile probleme de „reformare”? Pentru că, Moldova face un uriaș pas înainte, dând în judecată pe toți acei magistrați a căror decizii

Cei trei Iuda...

trugerea valorilor care au clădit Europa.

Europa post-națională pentru care au semnat europarlamentarii români Renate Weber, Mircea Diaconu și Jean Marian Marinescu este și o Europă post-creștină, o Europă globalizată, în care

națiunilor constituente. Dar ce este Europa fără națiuni? Un conglomerat de populații supuse capitalului, umblând cu disperare după bani și luptându-se pentru supraviețuire, fără drepturi, fără identitate, fără trecut. O Europă în care, firește, imigranții musulmani pot in-

corporatie non-identitară în care nu va mai conta decât poziția socială, adică banii din cont. O Europă fără granițe este visul oricărei corporații a cărei cifră de afaceri depășește PIB-ul unei țări. Dacă o corporație are mai mulți bani decât un stat, firește că acea corporație se simte îndrituită să aibă drepturi egale cu o națiune, ba chiar să fie superioară statelor. Manifestul Minelli seamănă, de aceea, atât cu politica neo-liberală care afirmă supremația capitalului, cât și cu Internaționala Socialistă. Avem de a face, de fapt, cu o sinteză, cu o Internațională a Marelui Capital care vrea abolirea normelor, drepturilor și reglementărilor, totul în beneficiul bancherilor și al speculanților de fonduri de investiții. Nicio problemă, și tratatul transatlantic TTIP tot în această direcție se îndreaptă, inventând tribuna-tele comerciale speciale care să anuleze drepturile națiunilor de a fi proprietare pe propriile lor resurse.

Naționalismul din Europa se află așadar la o

răscruce. Dacă se va lăsa învins de federalism și de formele sale dezindividualizante, mâine nu va mai conta dacă ești român, francez sau Italian. Pentru că anti-naționalismul rezultă, în cele din urmă, în depersonalizare. Dacă nu aparții unui neam, dacă nu ai o istorie, un set de valori de la care te revendici, ce mai însemni ca persoană? Un cont în bancă, un număr de asigurat, adică un set de cifre. Acesta este visul dominației bancherilor, negustorilor și contabililor: ființa umană redusă la cifre, ca să fie mai ușor de gestionat. Spre acest lucru ne îndreptăm cu federalizarea Europei și cu toate tratatele care anulează națiunile. Nu vom trăi doar în Europa post-națională dacă ne lăsăm învinși de federalism, ci și în Europa post-umană, în care civilizația a refuzat cultura pentru ca să trăim într-o lume pur materialist. Totul, în beneficiul dirijorilor de bani și de putere!

sensul familiei devine perimat, așa încât căsătoriile între homosexuali și adopția de copii de către aceștia devine normalitate, și în care circulația mărfurilor și a banilor este singurul sens al existenței. Cei trei europarlamentari români au semnat, de fapt, pentru sfârșitul Europei, pentru dispariția

vada la nesfârșit statele membre și își pot impune regulile de vreme ce nicio legătură creștină a trecutului comun european nu mai este recunoscută ca atare.

Europa Manifestului Minelli este o non-Europă pentru că abjură de la principiile constitutive, transformându-se într-o mare

În timp ce tot mai multe națiuni europene își caută soluții naționaliste de a-și proteja identitatea și granițele din cauza unei Uniuni Europene tot mai federaliste, mai birocrate și mai îndepărtate de dorințele cetățenilor ei, trei europarlamentari români au găsit de cuviință să semneze Manifestul Spinelli, o declarație de intenție anti-națională. Esența acestui manifest poate fi regăsită în trei propoziții din cuprinsul documentului: „Soluțiile naționale nu pot furniza soluții adecvate. Soluțiile naționale aparțin trecutului. Scopul nostru este o Europă Federală, o Europă post-națională”.

Cine sprijină oare desființarea națiunilor? Grupurile de lobby multinaționale pe care granițele le încurcă. Un multimiliardar ca George Soros ale cărui speculații financiare pun în pericol statele naționale și ale cărui ONG-uri luptă de mult pentru dis-

Bogdan
Deaconu